

med ham, at han har Ret dertil. Jeg skal i saa Henseende henvide til en ret god Autoritet, nemlig afdøde Madvig, der var en meget varm Ven af Kjøbenhavns Besættning, men som klart og tydelig udtaler i et af sine sidste Skrifter, at det hører til den Slags Ting, ved hvilke man kan beklage, at Folketinget stiller sig, som det gør, men det hører tillige til den Slags Ting, der kun bør udføres, efter den samlede Lovgivningsmagts Indvilligelse, og man bør derfor give Tid og have Taalmodighed og vente, indtil den kan faas. Om det ikke er Madvigs Ord, er jeg vis paa, at Meningen er lige saa stærk, som jeg her har udtalt. Dernæst henviste den ærede Krigsminister til 1885 og til, hvad der passerede i Fællesudvalget. Heller ikke det skal jeg komme dybt ind paa, men jeg skal kun gøre den Bemærkning, at dersom der havde været Tid, og man havde faaet en midlertidig Finanslov for nogle Dage, har jeg den Opfattelse — det er naturligvis kun et Skøn, jeg har i saa Henseende — at saa var man kommet over de Vanskeligheder, som da forelaa, men jeg skal ikke forfølge denne Sag videre. Den ærede Krigsminister udviklede fremdeles, at nu stode vi overordentlig godt. Ja, det kan man for saa vidt kun glæde sig over, naar Hæren er ordentlig udrustet og ordentlig bevæbnet, men jeg vil saa haabe, at det maa føre til, at vi kunne komme til nogenlunde normale og rimelige Udgifter, thi jeg synes dog, at det er for urimeligt, at vi skulle give Halvdelen af vore Indtægter, thi det er akkurat Halvdelen, til Forsvarsvæsenet. Der maa dog være en Mulighed for at kunne udruste og væbne den Styrke, vi have, uden at man skal til saa enorme Udgifter. Er det ikke Tilfældet, saa føler jeg mig forvisset om, at man bør tage under Overvejelse, hvad der ellers kan gøres for at indskrænke Udgifterne til, hvad der er rimeligt.

Det. Hansen: Jeg har ikke meget at sige til, hvad det ærede 2det Medlem for 11te Kreds (Th. Nielsen) i Dag har udtalt. Jeg skal gøre opmærksom paa, at blandt de Endringer, vi nu forhandle, findes der Eksempler paa det, jeg omtalte i Gaar, nemlig Udgifter, der ere en Følge af provisoriske Love, navnlig Udgifterne til Gendarmene. Der forlanges dertil et Beløb af 722,448 Kr. Det er altsaa et Beløb, der hvert Aar tages rent provisorisk. Jeg skal i den Anledning bemærke, at da man i Norge for et Par Aar siden skred til en total Reform af den kriminelle Retspleje med Nævninger, var der megen Tale om den forøgede Udgift for Statskassen, der deraf vilde følge. Man anslog det for-

skelligt. Den daværende Statsminister Sverdrup anslog det hele til i det højeste 500,000 Kr., hvad der vel ogsaa kunde slaa til. Denne meget betydelige Udgift, hvorved man fik hele den kriminelle Retspleje reformeret, bestættigede Stortinget i mange Dage. Man var meget betænkelig derved. Her saa vi hvert Aar bevilget paa en provisorisk Lov 722,000 Kr. — det har været mere tidligere — uden at Rigsdagen kommer til at give sit Samtykke dertil. Jeg har i Gaar udtalt, hvad jeg havde at bemærke med Hensyn til de Udgifter, der følge af de provisoriske Foranstaltninger; i Dag skal jeg saa tillade mig at gøre opmærksom paa, at der her blandt disse Endringer findes prægnante Eksempler paa det Overgreb, der efter min Mening ligger deri, at Foranstaltninger, der burde gennemføres paa særlige Love og derefter følgende Bevillinger, søges gennemføre uden en saadan Lov altsaa rent administrativt og gennem det Tvangsmiddel, der kan ligge deri, at Finansloven ikke bliver vedtagen. Det gælder jo navnlig om de Bevillinger paa § 26, som det ærede 2det Medlem for 11te Kreds allerede har fremhævet, nemlig om de 3 Millioner til Fortet paa Middelfrunden og de 200,000 Kr. til supplerende Arbejde paa Landbesættningen omkring Kjøbenhavn. Kjøbenhavns Landbesættning er en Foranstaltning, der har den mest skæbnesvangre Indflydelse paa hele vort Lands Stæbne. Det er en Foranstaltning, der mere end nogen anden burde være voteret og være gjort til Genstand for Repræsentationens Samtykke og Vedtagelse. Der er vist ingen i denne Sal, som ikke villig vil indrømme det. Vi vedtage Love om de ubetydeligste Ting, idet man erkender, at der skal Love til dem; men naar det saa drejer sig om Love, der angaa Landets Vel og Vel, saa mener man, at det er noget, der kan gøres administrativt, og hvortil Pengene kunne tages provisorisk. Den ærede Krigsminister har jo ogsaa selv erkendt det, navnlig med Hensyn til Fortet paa Middelfrunden. Han fremsatte for et Par Aar siden, eller maaste var det i Fjor, et Lovforslag i det andet Ting om Middelfrundsfortet; men saa tog han det tilbage, og saa have vi faaet denne Post paa Finansloven, som nu skal tages provisorisk. Det er, som allerede det ærede 2det Medlem for 11te Kreds har gjort opmærksom paa, en fuldstændig Fravigelse fra det Standpunkt, som ingen stærkere har hævdet end de politiske Partier, der nu støtte Regeringen, nemlig at man ikke maa benytte Finansloven gennem det Tryk, der ved den kan udøves, til at søge